

hvorfra Varerne ved mindre stedlige Dampskibe ville fordeles over det caraibiske Hav og den meksikanske Havbugt. For St. Thomas er det derfor ikke muligt at se andet end gode Udsigter — det vil sige, naar den bliver under Danmark og ikke indlemmes i Amerika — og jeg ønsker ikke, at vi skulle staa over for at gøre dette Salg af Hensyn til Øerne, naar vi samtidig maa sige, at St. Thomas næsten med Nødvendighed maa blive bevaret det Grundlag for Trivsel, som den har ved, at den i Forhold til de øvrige Øer i Vestindien faktisk kan betragtes som Frihavn. Det vil derfor være mere end usandsynligt, at St. Thomas kan bevare de Vilkaar for Trivsel, den hidtil har haft. Der er i hvert Tilfælde intet sikret derom i Traktaten; vi have altsaa ikke Lov til at sige: vi sælge af Hensyn til St. Thomas. Se vi paa St. Croix — St. Jan skal jeg ikke røre ved, for der have de naturlige Rigdomskilder ikke været opdyrkede, og ingen vilde vistnok have noget imod at afstaa den til Amerika, som der efter Sigende kunde faa en Krigshavn, hvad vi ikke kunde have noget imod, vel endog saa kunde finde ønskeligt for vort Vedkommende — men for St. Croix's Vedkommende er jeg lige saa langt fra at se, at vi kunne sige, at vi ere berettigede til at godkende denne Traktat af Hensyn til den. Hvad det er, der har bevirket den nuværende Tilstand paa St. Croix, er ikke den daarlige Styrelse, men det er de samme Forhold, som have bragt alle de andre sukkerdyrkende Øer i Vestindien ned; det er den ganske unaturlige Beskyttelse, Roesukkerindustrien har haft i Europa, idet Staterne i Europa have ofret ikke Millioner, men Hundreder af Millioner om Aaret paa at tvinge Rørsukkeret ud af Verdensmarkedet. Men i dette Forhold er der Grund til at gaa ud fra, at der vil ske en Forandring. Det er et underligt Spil af Skæbnen, at den Dag, den højtærede Indenrigsminister forelagde denne Traktat for Folketinget, den 5te Marts, den samme Dag enedes man i Brüssel om en Sukker-Konvention, som fuldstændig forandrer og maa forandre Forholdene paa Sukkermarkedet, en Konvention, der lyser i Band alt i Retning af Udførselspræmie paa Sukker, og som ikke bliver staaende derved, men tillige sætter faste og lave Grænser for den Beskyttelse, som Sukkerindustrien i Europa hidtil har kunnet arbejde under ved at have en meget høj Indførselstold i Forhold til vedkommende Landes Sukkeravgift.

Der blev i saa Henseende sat saa bestemte og lave Grænser, at den unaturlige Vækst i Sukkerproduktionen fra de europæiske Lande nødvendigvis maa blive slaaet ned, og at den urimelig høje Pris paa Sukkeret i de samme Lande ogsaa maa gaa ned. Der maa med Nødvendighed deraf følge, for det første, at de ikke kunne dyrke Sukker og lade deres eget Lands Beboere betale høje Priser og dermed sætte Sukkerproducenterne i Stand til at sælge ude paa Verdensmarkedet under Produktionsprisen. For det andet maa det følge, at Sukkerforbruget i disse sukkerdyrkende Lande maa stige. Naar dertil kommer, at Roesukker og Rørsukker i Henhold til Konventionen *skulle* behandles ens, er dermed sat en Bom for, hvad der hidtil har ødelagt Sukkermarkedet. Naar man er enedes om denne Konvention, og naar det er sket under stærkt Pres fra Englands Side, det Land, som hidtil med Rette har hoveret over, at det øvrige Europa har sat det i Stand til at faa Sukkeret til urimelig lave Priser, naar England desuagtet har fremtrunget denne Sag, er det sket udelukkende, fordi det var den eneste sikre Vej for England til at bringe sine sukkerdyrkende Øer op, men dermed ville jo ogsaa vore Øer komme op. Dette Motiv, Hensynet til Sukkerdyrkningen paa St. Croix, fik i Virkeligheden et Grundskud samme Dag, paa hvilken Traktaten blev forelagt i Tinget. I den første Tid, indtil Amerika selv kan producere inden for sine Grænser sit Sukker, kan der blive en Fordel. Men man maa her ikke glemme, naar vi se paa dette Hensyn til St. Croix og dets Sukkerindførsel til Amerika, at der inden for Nordamerikas egne Grænser er begyndt Dyrkning af baade Rør- og Roesukker, og at til Amerikas Omraade hører nu Kuba, Portorico, Philippinerne og Hawaji, det vil sige den betydeligste Del af den rørsukkerdyrkende Verden. Det vil derfor neppe vare mange Aar, før Amerikanerne ogsaa blive nødte til at gaa bort fra den høje Beskyttelse, de nu have, og slutte sig til Konventionen. Hvad der særlig skulde motivere, at vi af Hensyn til St. Croix skulde sælge Øerne, er dermed efter min Mening taget bort. I Traktaten er der jo i øvrigt

Rettelse.

Sp. 4595, L. 20 f. n.: „Folkkehøjskolen“, læs: „Folkkehøjskoleloven“.